

Bilag 3.

Til Folketinget!

Siden Forslaget til en ny Beværterlov (Lov om Handel med stærke Drikke) i Begyndelsen af Aaret 1919, altsaa for snart 4 Aar siden, blev forelagt Rigsdagen, har vore Organisationer Gang paa Gang henvendt sig til Lovgivningsmagten for at opnaa, at denne Lov maa faa Karakter af en Næringslov og *ikke*, som man fra enkelte Sider indenfor Rigsdagen vil gøre den til, en *maskeret Forbudslov*, der gradvis lister Forbudet igennem.

Danmarks Købmandsstand — ikke alene de direkte interesserede, der handler med de saakaldte stærke Drikke —, men mange Tusinde Købmænd udenfor denne Kreds har med største Interesse fulgt dette Lovforslag under dets Behandling i Rigsdagen, og Grunden hertil er dels de i Lovforslaget indsatte Forbudsbestemmelser og dels den i sine Konsekvenser uoverskuelige og for den selvstændige danske Købmandsstand fordærvelige Bestemmelse om Indførelse af Syndikatsdrift, d. v. s. lovhjemlet Oprettelse af kommunale Øl-, Vin- og Spirituosa-Udsalgssteder.

I det hele taget bevirkede Fremkomsten af Beværterlovforslaget et saadant Røre indenfor vor Stand, at vor Overledelse besluttede sig til i August 1919 at udsende ca. 28 000 Breve til de direkte og af Hensyn til Konsekvenserne paa andre Lovgivningsomraader ogsaa til de indirekte interesserede næringsdrivende med Redegørelse for Beværterlovforslagets Indhold. Praktisk talt alle Landets Købmænd staar enige i den Anskuelse, at det er ganske forkasteligt, at Købmandsstanden, der saavel direkte som indirekte yder et meget betydeligt Kontingent til baade Stats- og Kommuneskatterne, skal paaføres kommunal Konkurrence gennem den eventuelle Syndikatsdrift. Eller de skal underkaste sig en Kommuneafstemnings Vilkaarligheder og miste en større eller mindre Del af deres Omsætning, uden at visse Ventiler i Loven — Bestemmelser om kvalificeret Majoritet — yder Garanti for, at *ikke et ganske lille Mindretal* af en Kommunes Beboere skal bestemme over Købmændenes Ve og Vel, ganske bortset fra, at et saadant Mindretal ogsaa træffer Bestemmelse paa det store Flertal af Beboeres Vegne.

Vi anerkender, at saaledes som Forslaget nu er affattet efter Behandlingen i Landstinget, er flere af Købmandsstandens Fordringer enten helt eller delvis imødekommet, og det er nu vort Haab, at vi maa erholde det højtærede Folketingsudvalgs Støtte til, at disse Fordringer maa blive bibeholdt under Udvalgsbehandlingen, og at man vil tage Hensyn til de Ønsker, vi endnu har at fremsætte.

Vi tillader os i det følgende kort og klart at karakterisere, hvorledes Købmandsstandens Medlemmer ser paa det den 25. Oktober d. A. forelagte Lovforslag:

1. Bevillinger (§ 27)

Saaledes som § 27 lyder i det nu foreliggende Forslag, er den overensstemmende med § 27 i Loven af 10. Maj 1912, og vi kan fuldt ud tiltræde denne Affattelse; skal Loven være en Næringslov, er denne Paragraf fyldestgørende, og den har da ej heller, saa længe den gamle Lov har været gældende, givet Anledning til Misbrug.

Vi beder Dem ganske bestemt tage Afstand fra den Affattelse, § 27 fik ved den forrige Behandling i Folketinget, det Præg af Gennemgangsled til Forbud, som denne Paragraf havde faaet, har skadet Lovforslagets Omdømme ikke saa ganske lidt.

2. Syndikatsdrift (§§ 13 og 27)

Købmandsstanden ser med Tilfredshed, ikke mindst af Hensyn til Konsekvenserne paa andre Omraader, at Bestemmelserne om Syndikatsdrift, d. v. s. Oprettelse af kommunale Øl-, Vin- og Spirituosa-Udsalgssteder, er fjernet fra den Paragraf, der angaar Handel, Fordeling m. m., altsaa § 27.

Angaaende Bestemmelserne om Syndikatsdrift i øvrigt tillader vi os at henvise til vore udførlige Udtalelser i Indledningen til nærværende Henvendelse, og vi anmoder indtrængende det højtærede Folketingsudvalg om at sætte sig imod, at denne Bestemmelse paa ny indsættes i Lovforslaget.